

горести, но това, кое то той остави, слава та
жадно ще цалува. Малко сѫ оные, кои то имать
таквѣзи завиднѣ почесть (участъ)! Кога е утѣ-
шително да вкореняваме въ умать и сѫрдце то
на други го задушевнѣ тѣ нашї мысль, завѣтно
то чувство, кога е утѣшително да пробудимъ въ
други те самомысленность и да гы накараме въ
име то на сичко прекрасно : то какво може да
ся сравни сѫсь высокіатъ жребій на тогози, кой
то откры на міратъ цѣлъ народъ, и въ той зи на-
родъ сѫбуди сознаніе и го возбуди кѫмъ дѣя-
тельность, която напредъ нему бѣше неизвѣстна!
Безусловна та благодарность, коя то Бѣлгаре те
имать кѫмъ Венелина дава найздраво поручител-
ство (кефиль) какво Бѣлгаре те много сѫ одолжены
отъ незабвеннъятъ любитель на Славянство то!

Венелинъ сякоги показваще свое то си не-
годованіе кѫмъ Нѣмецкы те историки ; той
досаждаше на тѣхъ, защо то тіи завладѣхѣ
славѣ тѣ на сичкіатъ Европейски міръ ; сичките
достославны дѣянія на нова та исторія относять се
кѫмъ себеси, — сѫсь едно слово трофеи на Карла
Великаго *) и мирны ать вѣнецъ на Лейбница **)

*) Король Французскій.

**) Философъ Германскій (Нѣмецкій).

